

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΜΙΚΗ ΜΑΤΣΑΚΗ *Αΐθουσα Ἑλλην. Δέσχης* 19 ὁδὸς Fouad Ier.

Στις 18 Ἰανουαρίου ἄνοιξε ἡ ἔκθεση τοῦ γνωστοῦ Ἀλεξανδρινοῦ ζωγράφου κ. Μίκη Ματσάκη. Ἡ τελευταία ἔργασία τοῦ καλλιτέχνη εἶχε, γιὰ μᾶς πού τὸν παρακολουθοῦμε, πολὺ ἐνδιαφέρον. Τὰ ταμπλό πού εἶδαμε φέτος δείχνουν μιὰ σημαντικὴ πρόοδο. Ὁ κ. Ματσάκης κατόρθωσε μὲς σὲ λίγο σχετικὰ χρονικὸ διάστημα ὄχι μόνον νὰ πετάξει ἀπὸ πάνω του τὴ σχολή, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ἱκανοποιεῖται στὴν ἐξέλιξή του μὲς στις ἀκαδημαϊκὲς ἀντιλήψεις. Μοιάζει ν' ἀναζητᾷε κάτι καινούργιο, κάτι ἐλευθερωμένο. Ἀπὸ νεοεμπροσιονιστικὰ του κομμάτια, τὰ ὁποῖα φαίνεται ἰδιαίτερα ν' ἀγαπᾷ, νομίζομε πὼς ὁ καλλιτέχνης χωρὶς ν' ἀκολουθήσει μιμητικὰ μοντέρνες τεχνοτροπίες, θὰ μᾶς δώσει ἔργα μὲ πολλὰ ζωγραφικὰ προτερήματα.

Τὸ χρῶμα του γίνεται πὺ ζωντανό, δὲν φοβάται νὰ μεταχειριστεῖ πιά ζωηροὺς χρωματισμοὺς κι' ἀντικρῦζει τὶς χρωματικὲς ἀντιθέσεις μὲ πολὺ περισσότερη τεχνικὴ ἄνεση. Ἡ πινελιά του πέρνει ἕνα καινούριο ἀέρα. Γενικὰ φαίνεται νὰ γίνεται πὺ ἀπαιτητικὸς ἀπ' τὸν ἑαυτό του. Αὐτὸ μᾶς κάνει νὰ βλέπομε τὸ ἔργο του μὲ συμπάθεια καὶ νὰ περιμένομε ἀπ' αὐτὸν ὡς τὰ τώρα συνειδητοποιημένη ἐξέλιξη τοῦ ταλέντου του μιὰ ὠριμότερη δημιουργικὴ δουλειά.

Νέος καθὼς εἶναι ὁ κ. Ματσάκης θάτανε κρίμα ἄλλωστε νὰ μὴν πλατύνει τοὺς ζωγραφικοὺς του ὁρίζοντες, κρίμα νὰ κλειστεῖ μὲς στὸν ἀνυπόφορο ἀκαδημαϊσμὸ μὲς στὸν ὁποῖο μπορεῖ πολλὰς ἀξίες ν' ἀναδειχθῶν, ἀλλὰ πού δὲν πρέπει σήμερα πιά νὰ παρασύρει τοὺς νέους καὶ νὰ τοὺς μηχανοποιήσει.

Ἡ ἔκθεση εἶχε τοπεῖα τῆς Κύπρου, τῆς Ἄνω καὶ Κάτω Αιγύπτου, τῆς Ἑλλάδος—ἰδίως τῶν ὠραίων μας νησιῶν—τῆς Ρόδου καὶ τῆς Πόλης.

Ὁ κ. Ματσάκης παρουσίασε ἐπίσης καὶ προσωπογραφίες μὲ πολὺ χαρακτῆρα. Μιὰ δική του αὐτοπροσωπογραφία εἶχε πλαστικότητα καὶ ἔκφραση ἐπιτυχημένη.

Ἀπ' τὰ πὺ καλά του κομμάτια ἦταν «ἡ πρωϊνὴ ἐντύπωση» (ἀριθ. 18) σ' ἕνα χρωματικὸ τόνο ἀσπλότατο. Τὸ «φθινοπωρινὸ τοπεῖο» (ἀριθ. 31) εἶχε ἐξαιρετικὴ φωτεινὰδα, ἐπίσης καὶ «ἡ ἀπάνω γειτονιά τῆς Ἰύρας» (ἀριθ. 73) πού εἶτανε μιὰ χαρούμενη ἐντύπωση μὲ τὴν ἀπλότητα ταιριαζόμενων χρωμάτων καὶ τὸ πλούσιο φῶς.

Ὁ ἀριθ. 28 («heure mauve») εἶχε μιὰ ἐπίζηλη χρωματικὴ ἄρμονία καὶ πολλὴ ζωγραφικὴ οὐσία. Ἀπ' τὰ καλά του ταμπλό ἦτανε καὶ «Οἱ τελευταῖες ἀχτίδες», «Ἀττικὴ δύση», «Τὸ ἐξοχικὸ σπιτί» καὶ ὁ «Γκριζὸς οὐρανὸς τῆς Πόλης».

Ρ. Σ.